

[Glønborg]

men for nu igen at være lidt venlig, vil jeg nøjes med denne karakteristik af talen.

Jeg må dog rette en misforståelse fra hr. Dohrmanns side. Jeg har aldrig givet udtryk for, at miljøet forbedres blot ved, at der øses penge ud. Selvfølgelig gør det ikke det. Netop pengeudøsning har i sig selv skabt en masse af de miljøproblemer, vi har. Det, jeg sagde, var, at miljøplanens foranstaltninger gavner miljøet, men jeg sagde også, at det koster penge at løse disse problemer. Desuden sagde jeg, at det ikke var landmændene alene, der skulle betale, men os alle sammen.

Selvfølgelig kunne jeg ikke forvente, at hr. Dohrmann skulle indrømme, at hans forespørgsel byggede på en total misforståelse af landbrugets problemer, men hans bemærkninger om andre folketingsmedlemmers borgerlige erhverv er jo blot et forsøg på at snakke udenom – og hvis hr. Preben Møller Hansen så ville vise så megen respekt for Folketingets arbejde, at han undlod at forstyrre den, som jeg taler til i øjeblikket, ville det være en fordel. Det hører også med til at passe sit arbejde i Folketinget, at man giver andre mulighed for at høre efter. Tak. (Tilråb fra Preben Møller Hansen). Jeg talte ikke direkte, jeg sagde hr. Preben Møller Hansen.

Det væsentlige er jo ikke, hvilket erhverv et folketingsmedlem selv har eller har haft, men om man har vilje og evne til at sætte sig ind i vilkårene for andre erhverv end sit eget.

Min tale gik netop ud på, at hele folket havde et ansvar for, at landbrugets miljøproblemer blev løst. Det er det ansvar, hr. Dohrmann stadig forsøger at snakke sig uden om.

Hr. Dohrmann talte også nedladende om snak i Folketinget. Måske betragter han sit virke her i Folketinget som snak, og noget tyder på, at det er sandheden. Jeg betragter mit virke her som arbejde, fordi det fører til handling. Hvis ikke hr. Dohrmann regner vores samtale her i Tinget, vores diskussion om tingene, for noget, kunne man spørge, hvorfor i alverden han så belemrer os med en forespørgselsdebat som denne.

Jeg mener, at der gerne skulle komme noget ud af det, og det gør der også, for så vidt vi tager problemerne alvorligt, og hvis debatten i dag har ført med sig, at vi alle sammen erkender et større ansvar for løsningen af landbrugets miljøproblemer, har den ikke været forgæves.

Fra regeringspartierne side ligger det i det mindste klart, at vi går ind i en løsning både af miljøproblemerne og af landbrugets økonomiske problemer, og det skal snart vise sig.

Preben Møller Hansen (FK):

Det står mere og mere klart, at de udtalelser, jeg er kommet med gentagne gange, står til troende, nemlig at Det Radikale Venstre, som tidligere var husmændenes parti, det, der til enhver tid støttede landmændene i deres stræben efter at skabe en tålelig tilværelse, i dag ikke mere kan betragtes som sådan. Det ses tydeligt, når Det Radikale Venstres ordfører får imødekommet sine ønsker, men alligevel erklærer: Vi har besluttet i Det Radikale Venstre, at vi i dag ikke kan stemme for nogen dagsorden. Spørgsmålet er så unægtelig: Hvorfor pokker er man så egentlig i folketingssalen? Det må være det spørgsmål, man stiller sig selv, hvis man ikke har mod til at stemme for det, man reelt påstår man står for. Og så er man efter min opfattelse ikke egnet til at være den talsmand eller -kvinde, som man er, i det øjeblik man vælges til repræsentant for det danske folk, og især når man har lagt hovedvægten på at stå som beskytteren af husmanden. Så mister folk troen på dem, de har valgt, og det er med til at nedbryde respekten for Folketinget, sådan som jeg var inde på det tidligere.

Venstres ordfører, hr. Sønderby, var også af den opfattelse, at det var ejendommeligt, at jeg gav mig til at tale om, at vi skulle værne om det land, der er vores, og om det danske folk. Det kan da godt være, at Venstre ikke mener, man skal værne om det land, der er vores, om Danmark. Det tror jeg faktisk er rigtigt, for den tidligere formand for partiet Venstre, hr. Poul Hartling, forlod jo lige pludselig Danmark for at indtage en post i det fremmede, og det samme gjorde den mand, der populært blev kaldt for Flæske-Henning, og som også var formand for partiet Venstre. Der er nok noget om snakken om, at man ikke mere værner om vort land. Jeg ved udmærket godt, hvem der ellers tænker sådan, som jeg gør, og det skal de selvfølgelig have lov til, men det, der står tilbage, er, at vi fra Fælles Kurs ikke vil lægge skjul på, at vi vil værne om vort land og om den befolkning, vi er en del af, og vi vil rette angreb på alle dem, der tjener udenlandske magters interesse, i dette tilfælde også dem, der står bag de planer, som